

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. ЛЕВСКИ, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Палмира Д. Атанасова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разглежда докладваното от Палмира Д. Атанасова Гражданско дело № 20214410100158 по описа за 2021 година

Предявен е иск за делба – първа фаза по допускането на делбата.

В Районен съд гр. Левски е постъпила искова молба от Г.С.Г., К.Г.П. и С.Г.С. срещу Б.С.К. С допълнителна молба е уточнено, че иска се предявява и срещу И.Н.Д. Предявен е иск за делба. В исковата молба се твърди, че страните са съсобственици на недвижими имоти – 3 ниви и 1 имот, находящ се в *****, както и на лек автомобил малка ***** и на влогове и парични средства в общ размер от 2800 лв. Най-общо в исковата молба е посочено, че съсобствеността между страните е възникнала по наследяване по закон и че ишците имат качеството на наследници по закон на Л.С.Г. б.ж. на гр. Р..

След поредно оставяне на производството по делото без движение е постъпила молба уточнение, в която се заявява, че описаните имоти са придобити от наследодателя М.М.Д. б.ж. на гр. Б. че недвижимия имот, представляващ жилище, находящ се в гр. Б. е придобит по време на брака между наследодателите и че още с първоначалната искова молба претенцията е заведена и от името на Г.С.Г. – съпруг на наследницата по закон Л.С.Г., починала след наследодателя си С.М.Д. Твърди се, че наследственият имот, находящ се на ул. ***** в гр. Б. е придобит по силата на извършена сделка покупко-продажба по време на брака на съпрузите С. и М.Д. По отношение

на поисканото обезщетение е уточнено, че ответната страна е получила сума, представляваща рентно плащане за земеделските земи, предмет на делбата, чиято сума ищците не са получили от полагаемата им се част общо в размер на 3418,92 лв. за стопанската 2020 г. Твърди се, че са лишени от възможността за ползване на недвижимия имот, находящ се на ул. ***** в гр. Б. и са отправили към ответниците покана за доброволно решаване на спора за използване на наследствените имоти, но нямат отговор и предприети действия. Твърди се, че от септември 2020 г. имота се ползва самостоятелно от ответниците и не са допускани до имота, като на основание чл. 31 ал.2 от ЗС молят да им бъде заплатено обезщетение, което се дължи в размер на наемната цена на имота, съобразно притежаваната от тях квота от правото на собственост в размер на 50 лв. месечно – 600 лв. за изминалата година.

Представен е и отговор на исковата молба, с който е заявено, че приживе М.Д. е прехвърлила чрез покупко-продажба процесното МПС на И.Н.К. и тази вещ не може да е предмет на делба, тъй като към момента на смъртта на М. не е била в нейния патримониум. Относно влоговете оставени от М., се твърди, че ако въобще има такива, то те не са във владение на ответницата. Относно претенцията на ищците за обезщетение за ползата, от която ищците са лишени като ползватели на съсобствените им недвижими имоти и движими вещи, е изразено становище, че не става ясно какво точно се претендира, на какво основание, обезщетение в какъв размер за конкретно кой имот и вещ, кой държи или владее имота или вещта и от коя дата. Изразено е становище също така, че ответницата Б.К. не притежава право на собственост върху имотите, че посоченото МПС не е било част от наследствената маса и не ѝ е известно да има налични влогове и парични средства, които да са съсобствени.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от представеното по делото копие от нотариален акт № ***** /приложен на л. 113 от делото/ е, че С.М.Д.е придобил дворно място от 1026 кв.м., заедно с построената в него жилищна сграда - имот находящ се в гр. Б.. По делото не се спори, че така посочения недвижим имот е придобит от С.М.Д.по време на брака му с М.М.Д..

По делото е представено удостоверение за наследници на С.М.Д./л.43 от делото/, от което се установява, че С.М.Д.е починал през 1975 г. и след

своята смърт е оставил за свои законни наследници - съпруга: М.М.Д. /починала на 09.09.2020 г./ и три деца – Б.С.К. Л.С.Г. /починала на 21.04.2000 г./ и В.С.Д. /починал на 18.07.2020 г./.

Предвид изложеното, съдът приема, че след смъртта на С.М.Д. съсобственици върху имота, находящ се в гр. Б. са станали неговата съпруга М.Д. – собственик на $\frac{1}{2}$ идеални части от имота като СИО и на $\frac{1}{8}$ идеални части от имота по наследство от нейния съпруг, дъщеря му Б.С.К. – на $\frac{1}{8}$ идеална част от имота, дъщеря му Л.С.Г. – на $\frac{1}{8}$ идеална част от имота и сина му В.С.Д. – на $\frac{1}{8}$ идеална част от имота.

По делото е представено удостоверение за наследници на Л.С.Г., от което се установява, че същата е починала на 21.04.2000 г. и е оставила за свои законни наследници съпруг – Г.С.Г. и две деца – К.Г.П. и С.Г.С. – ишците по делото. При това положение нейната $\frac{1}{8}$ идеална част от имота наследена от баща ѝ С.М.Д. през 1975 г. следва да се раздели по равно между преживелия ѝ съпруг Г. и двете им деца К. и С., в резултат на което по наследяване от Л.С.Г. към момента на нейната смърт 21.04.2000 г. Г.С.Г., С.Г.С. и К.Г.П. са станали собственици по на $\frac{1}{24}$ идеална част от имота в гр. Б..

По делото е представено копие от нотариален акт *** ***** /л. 39/ от който се установява, че на 24.08.2007 г. М.М.Д. е продала на съсобственика си В.С.Д. $\frac{1}{2}$ идеална част от имота в гр. Б.. При това положение М.Д. е останала собственик на $\frac{1}{8}$ идеална част от този имот, а В.Д. е станал собственик на $\frac{5}{8}$ идеални части от този имот.

По делото е представено удостоверение за наследници на В.С.Д. /л. 42/ от което се установява, че към момента на своята смърт В.С.Д. е бил разведен, че същия е починал на 18.07.2020 г. и след своята смърт е оставил за свои законни наследници М.М.Д. – негова майка /починала след него/, сестра Б.С.К. както и че същия е имал още една сестра Л.С.Г. – починала преди своя брак – на 21.04.2000 г. и която в наследяването на своя брат се замества съгласно разпоредбата на чл. 10 ал.2 от ЗН само от своите низходящи, а именно от двете ѝ деца – К.Г.П. и С.Г.С..

При това положение след смъртта на В. С. Д. неговите $\frac{5}{8}$ идеални части от имота в гр. Б. се поделят между неговата майка М.М.Д., която получава $\frac{1}{3}$ идеална част от $\frac{5}{8}$ идеални части, между неговата сестра Б.С.К. която получава $\frac{1}{3}$ идеална част от $\frac{5}{8}$ идеални части и децата на починалата

преди Д. негова сестра Л.Г. /К. и С./ получават общо $\frac{1}{3}$ идеална част от $\frac{5}{8}$ идеални части.

Представено е и удостоверение за наследници на М.М.Д. /л. 9 от делото/ от което се установява, че М.М.Д. е починала на 09.09.2020 г. и че след своята смърт е оставила дъщеря Б.С.К. Установява се също така, че М.М.Д. е имала още две деца – Л.С.Г. и В.С.Д., които са починали преди нея. Установява се, че след своята смърт В.С.Д. няма низходящи наследници, както и, че е бил разведен.

По делото е представено удостоверение за наследници на Л.С.Г., от което се установява, че същата е починала на 21.04.2000 г. и е оставила за свои законни наследници съпруг – Г.С.Г. и две деца – К.Г.П. и С.Г.С. – ищите по делото.

При това положение, съдът приема, че притежаваните от М.М.Д. към момента на нейната смърт $\frac{6}{8}$ идеални части от имота в гр. Б. $\frac{1}{8}$ по наследство от съпруга ѝ С. Д. и $\frac{5}{8}$ идеални части по наследство от сина ѝ В.Д./ следва да се разделят по равно между преживялата ѝ дъщеря Б.С.К. и децата на починалата преди своята майка дъщеря на М.Д. – Л.С.Д., а именно К.Г.П. и С.Г.С..

В резултат на горното съсобствеността върху недвижимия имот, находящ се в гр. Б. към момента на смъртта на М.М.Д. – 09.09.2020 г. е както следва: Б.С.К. е собственик на $\frac{24}{48}$ идеални части, което е равно на $\frac{1}{2}$ от имота, Г.С.Г. е собственик на $\frac{2}{48}$ идеални части от имота, К.Г.П. е собственик на $\frac{11}{48}$ идеални части от имота и С.Г.С. е собственик на $\frac{11}{48}$ идеални части от имота.

По делото е представено копие от нотариален акт ***** дело *****020 г., видно от който е, че Б.С.К. е дарила притежаваните $\frac{1}{2}$ идеални части от имота в гр. Б. на И.Н.К..

В резултат съсобственици на имота, находящ се в гр. Б. са И.Н.К. на $\frac{1}{2}$ идеална част, равна на $\frac{24}{48}$ идеални части, Г.С.Г. на $\frac{2}{48}$ идеални части, К.Г.П. на $\frac{11}{48}$ идеални части и С.Г.С. на $\frac{11}{48}$ идеални части, между които лица следва да бъде допусната делба на този имот при 48 равни дяла, от които 24 равни дяла за И.К., 2 равни дяла за Г.С.Г., 11 равни дяла за К.Г.П. и 11 равни дяла за С.Г.С..

По делото са представени доказателства, че В.С.Д. е бил собственик на процесните три земеделски имота, находящи се в землището на гр. Б..

След смъртта на В.С.Д. тези негови имоти се наследяват по равно от неговата преживяла майка М.Д., неговата преживяла сестра Б.К. и от децата на починалата преди това негова сестра Л.Г., а именно – К.Г.П. и С.Г.С.. След придобиване на наследството от М.Д., тя също е починала, в резултат на което същата се наследява от преживялата си дъщеря Б.К. и децата на починалата преди нея дъщеря Л.Г., а именно К.Г.П. и С.Г.. В резултат земеделските имоти стават съсобствени както следва: на Б.К. - $\frac{1}{2}$ идеална част от тях, на К.Г.П. – $\frac{1}{4}$ идеална част от тях и на С.Г.С. – $\frac{1}{4}$ идеална част от тях.

С цитирания по-горе нотариален акт от 14.10.2020 г. приложен на л. 80-81 от делото, Б.С.К.е дарила на сина си И.Н.К. притежаваната от нея по наследство от М.Д. и В.Д. общо $\frac{1}{2}$ идеална част от земеделските имоти, като в резултат съсобственици на земеделските имоти са И.Н.К. на $\frac{1}{2}$ идеална част, К.Г.П. на $\frac{1}{4}$ идеална част и С.Г.С. на $\frac{1}{4}$ идеална част.

Предвид изложеното, съдът приема, че следва да бъде допусната съдебна делба и върху земеделски имоти, предмет на настоящия иск, като делбата върху тях следва да се допусне между И.Н.К., К.Г.П. и С.Г.С. при четири равни дяла, от които два равни дяла за И.Н.К., един дял за К.Г.П. и един дял за С.Г.С..

По делото се твърди, че приживе наследодателката М.М.Д. е била собственик и на МПС.

По делото е представен договор за покупко-продажба на лек автомобил /л. 118/ от който се установява, че на 29.07.2020 г. М.Д. е продала на И.Н.К. МПС, представляващо автомобил марка и модел *****, с регистрационен № *****

От представеното и посочено по-горе удостоверение за наследници на М.М.Д. е видно, че същата е починала на 09.09.2020 г., към която дата същата не е била собственик на въпросното МПС, тъй като го е продала на 29.07.2020 г.

В съдебно заседание ищцовата страна е оспорила представения договор за покупко-продажба на лек автомобил и пълномощното, въз основа на което М.Д. е представлявана пред нотариус от пълномощника ѝ И.Н.К. /приложени на л. 118, 119 и 120 от делото/.

По делото не се представиха доказателства, от които да се установи, че към датата на упълномощаване /24.07.2020 г./ М.Д. не е можела да разбира

свойството и значението на извършваните от нея правни и фактически действия и да ръководи постъпките си. Видно от изрично посоченото на л. 120 от делото от заместник-кмета на община Б. – извършил нотариалната заверка на подписа на М.М.Д. е, че същата е в невъзможност да изпише собственоръчно трите си имена, но извършващият нотариалното действие – заместник кметът на Б. ѝ е прочел съдържанието на пълномощното, упълномощителката се е съгласила с него и в съответствие с изискванията на чл. 579 ал.2 от ГПК във връзка с чл. 189, М.М.Д. се е подписала сама и с помощ на заместник кмета е поставила отпечатък от палеца на дясната си ръка.

По делото в качеството на свидетели са К.П.И. – дъщеря на ищцата К.Г. и К.С.Д. – зет на същата. В показанията си свидетелите И. и Д. твърдят, че М.Д. е била с деменция и не ги е познавала, когато са ходили на гости, както и че същата е разбрала за смъртта на синът си В.Д. в деня на погребението. Свидетелката И. твърди, че Д.а е имала психически проблеми, но уточнява, че няма медицинско образование. За проблемите на М. съди по това, че преди да почине, бабата не е можела да комуникира, не е познавала кой, кой е, че нея самата я е бъркала с майка ѝ, като се е налагало дълго да ѝ обясняват, след което се сещала и след малко пак забравяла кой е.

Въпреки твърденията на свидетелите /близки родственици на ищите/, че М.Д. е страдала от деменция и според твърденията им, дори не ги е познавала, по делото не се представиха писмени доказателства, че действително М.Д. е страдала от каквото и да било заболяване, което да е довело до невъзможност от нейна страна да разбира извършеното и да ръководи постъпките си. Напротив, самите свидетели заявяват, че след като ѝ обяснят, макар и много дълго, тя е разбирала за какво се говори, макар и покъсно пак да е забравяла: „...ние трябваше много дълго да се обясняваме, сеща се и след малко пак забравя...“/л.127 от делото/.

Макар и М.Д. към момента на упълномощаването да е била в напреднала старческа възраст, както бе посочено по-горе, по делото няма данни същата да не е разбирала какво ѝ се прочита и обяснява от длъжностното лице и в случай, че не е била съгласна с това е имала възможност да откаже да подпише пълномощното.

Нещо повече, самите свидетели Д. и И. заявяват, че са ходили да видят М. рядко, като св. И. пояснява, че това се е случвало „два-три пъти в

годината“, а св. Д. заявява, че за три години са ходили пет пъти на гости, което напълно обяснява и възможността да не бъдат разпознати и запомнени от жена в напреднала възраст, каквато е била М.Д..

Предвид изложеното, съдът приема, че към момента на упълномощаването, М.Д. няма данни да е страдала от каквото и да било психично заболяване, няма данни същата да е била ограничено и пълно запретена, както и да не е разбирала свойството и значението на извършеното и да не е могла да ръководи постъпките си.

Предвид изложеното, съдът приема, че към момента на своята смърт М.Д. не е била собственик на МПС и такова не следва да бъде допускано до делба.

По делото не се представиха доказателства, от които да се установи, че към момента на своята смърт М.Д. е имала на влог или в наличност парични средства, поради което такива не следва да бъдат допускани до делба.

По отношение на искането от ищцовата страна да бъдат осъдени ответниците Б.С.К.и И.Н.К. да заплатят на ищите обезщетение за това, че са били лишени от ползването на недвижимите имоти, съдът приема, че и този иск е неоснователен и недоказан.

По делото са представени удостоверения за настоящ адрес на Б.С.К./л. 115 от делото/ и на И.Н.К. /л. 114 от делото/, от които се установява, че Б.К. е с настоящ адрес в гр. Б. на ул. ***** а И.Н.К. е с настоящ адрес в гр. Б. на ул. 4*****, а адреса, на който се намира съсобствения между ищите и И.К. имот в гр. Б. е на ул. ***** Видно е, че нито един от двамата ответници не живее в гр. Б. на ул. ***** а чрез процесуалния си представител, същите са заявили, че са посещавали имота, доколкото е било необходимо същия да се поддържа, за да не се руши. В съдебно заседание ответната страна е предоставила ключове за имота на ищите. По делото не се представиха доказателства от ищите ответницата Б.К. до момента на прехвърляне на идеалните си части от имотите на сина ѝ И.К. и И.К., след придобиването им да са ги ползвали, както и да са лишили по какъвто и да било начин ищите от възможността и правото им да ги ползват.

По отношение на земеделските имоти, ищите не представиха доказателства, от които да се установява, че ответниците Б.К. и И.К. са получавали и дължимата се за ищите рента, в резултат на което да им дължат заплащане на същата.

Предвид изложеното, съдът приема, че предявеният иск срещу ответниците И.Н.К. и Б.К. за заплащане на ищците на обезщетение за това, че същите са били лишени от ползването на недвижимите имоти е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Тъй като Б.К. не следва да участва в делбата, поради това, че не е съсобственик на недвижимите имоти и производството по делото в тази му част срещу Б.К. следва да бъде прекратено, а предявеният иск срещу нея за присъждане на обезщетение на ищците за твърдяното от тях лишаване от ползването на недвижимите имоти, до момента на тяхното прехвърляне на сина ѝ И.Н.К., следва да бъде отхвърлен, съдът приема, че при този изход на делото следва да бъдат осъдени ищците да заплатят на ответницата Б.К. направените от нея деловодни разноски съгласно представения списък на разноските, а именно сумата от 300 лв. заплатена като възнаграждение за един адвокат.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА да се извърши **съдебна делба между Г.С.Г., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** , К.Г.П., с ЕГН ***** от гр. гр. Р., ул. ***** , С.Г.С., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** и И.Н.К., с ЕГН ***** от гр. Б. ул. „******* **върху следния недвижим имот**, находящ се в гр. Б. общ. Б. обл. Плевен, който съгласно действащите кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Б. одобрени със заповед № РД-18-58/24.09.2007 г. на ИД на АГКК представлява: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ**, находящ се в гр. Б. община Б. обл. Плевен, на ул. „*****, с площ по документ за собственост от 1026 кв.м., а по скица от 934 кв.м., **с идентификатор № *******, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м./, предишен идентификатор няма, с номер по предходен план: 1773, **заедно с построените в имота сгради**, които по документ за собственост са означени като жилищна сграда, по данъчна оценка за декларирани две жилищни сгради, гараж и четири второстепенни сгради, а по скица са означени като: сграда с идентификатор № ***** със застроена площ 71 кв.м., на един етаж, с предназначение: жилищна сграда – еднофамилна; сграда с идентификатор № *****.2 със застроена площ 45

кв.м., на един етаж, с предназначение: хангар, депо, гараж, сграда с идентификатор № *****.3 със застроена площ 16 кв.м., на един етаж, с предназначение: постройка на допълващо застрояване, при съседни на целия имот: *****.

ОТ ДОПУСНАТИЯ до делба недвижим имот да се образуват **48** /четиридесет и осем/ **равни дяла** – от които **24** равни дяла за **И.Н.К.**, **2** равни дяла за **Г.С.Г.**, **11** равни дяла за **К.Г.П.** и **11** равни дяла за **С.Г.С.**.

В делбата на посочения по-горе имот не участва **Б.С.К.** с ЕГН *****, от гр. Б. ул. ***** и съдът **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в тази му част по отношение на **Б.С.К.**/със сочени по-горе данни/.

ДОПУСКА да се извърши **съдебна делба** между **К.Г.П.**, с ЕГН ***** от гр. гр. Р., ул. ***** , **С.Г.С.**, с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** и **И.Н.К.**, с ЕГН ***** от гр. Б. ул. „*****“ **върху следните недвижими имоти:**

-ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в землището на гр. Б. общ. Б. обл. Плевен, в местността *****, целият с **площ по документ за собственост от 15934 кв.м.**, а по скица от 15935 кв.м., с **идентификатор № *******, с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: нива, трета категория, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: няма, при съседни: *****.

-ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в землището на гр. Б. общ. Б. обл. Плевен, в местността *****, целият с **площ по документ за собственост от 14750 кв.м.**, а по скица от 14751 кв.м., с **идентификатор № *******, с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: нива, четвърта категория, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: няма, при съседни: *****.

-ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в землището на гр. Б. общ. Б. обл. Плевен, в местността *****, целият с **площ по документ за собственост от 13168 кв.м.**, а по скица от 13150 кв.м., с **идентификатор № *******, с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване: нива, четвърта категория, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: няма, при съседни: *****.

ОТ ДОПУСНАТИТЕ до делба недвижим земеделски имоти да се образуват **четири равни дяла** – от които **2** равни дяла за **И.Н.К.**, **1** равен дял за **К.Г.П.** и **1** равен дял за **С.Г.С.**.

В делбата на посочените по-горе земеделски имоти не участва Б.С.К. с ЕГН *****, от гр. Б. ул. ***** и съдът ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част по отношение на Б.С.К./със сочени по-горе данни/.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от Г.С.Г., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. *****, К.Г.П., с ЕГН ***** от гр. гр. Р., ул. *****, С.Г.С., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** против И.Н.К., с ЕГН ***** от гр. Б. ул. „***** и Б.С.К. с ЕГН *****, от гр. Б. ул. ***** за делба на лек автомобил марка и модел *****, с регистрационен № ***** както и за делба парични средства – в наличност и по по сметки в банки, на името на М.М.Д., б.ж. на гр. Б. ЕГН ***** - като неоснователни и недоказани.

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от Г.С.Г., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. *****, К.Г.П., с ЕГН ***** от гр. гр. Р., ул. *****, С.Г.С., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** против И.Н.К., с ЕГН ***** от гр. Б. ул. „***** и Б.С.К. с ЕГН *****, от гр. Б. ул. ***** за осъждане на И.Н.К. и Б.С.К. да заплатят на Г.С.Г., К.Г.П. и С.Г.С. суми за обезщетение за това, че последните са били лишени от ползването на допуснатите до делба недвижими имоти, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Г.С.Г., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. *****, К.Г.П., с ЕГН ***** от гр. гр. Р., ул. ***** и С.Г.С., с ЕГН ***** от гр. Р., ул. ***** да заплатят на Б.С.К. с ЕГН *****, от гр. Б. ул. ***** направените деловодни разноски в настоящото производство в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от връчване на копие от същото на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____